

**Тавре маълум, аз 16 то 26 сентябри соли чорӣ дар шаҳри Варшава Ҳамоиши
солонаи САҲА оид ба меъёрҳои инсонӣ ва ҳуқуқи башар доир гардид. Ҳуди Ҳамон
рӯзи Ҳамоиш бо ном чанде аз намоёндаҳои оппозитсионӣ тоҷик (дар асл онҳо
оппозитсия нестанд), аз ҳузури ҳеш дар Ҳамоиш худситой карданд.**

Ҷошғӯҳои Абдулло Раҳнамо

Чун бо ӯвағӯҳои ин теъдод аз аслбохтаву ҳудобеҳабару ҳудфурӯш аз азал ошноам, аз сару садобаландкунихояшон зуд дарк кардам, ки чунин шеваи гуфтори ҳашинашон танҳо василаи ором карданикалби пур аз кину сиёҳи онҳосту бас. Аз сӯи дигар, бояд назди хоҷагонашон ҳар сенту еврои хӯрдашонро ҳисобот диҳанд ва барои фаъолияти ояндаву грантгирӣ роҳро ҳамвор созанд.

Аз сухбати коршиноси масоили сиёсӣ, мушовири раиси Маркази тадқиқоти стратегии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Абдулло Раҳнамо бо хабарнигори ҳафтаномаи “Тоҷикистон”(№41, аз 9 октябри соли 2019), ки узви ҳайати давлатӣ дар ҳамоиши мазкур буд, пурра итминон ҳосил кардам, ки он тӯдаи муҳолифу “музокиротчӯ”, чанде аз гумроҳзадаву ҷодагумкардаанд, ки аз карда пушаймону роҳу воситаи музокирот мечуянд.

Абдулло Раҳнамо зимни сухбат бо хабарнигор окилонаву одилона зохиру ботини онҳоро ҷош карда, ҳулоса кардааст, ки “Муҳолифон ҷониби музокира нестанд.”Бале, тӯдаи инсонношиносу кӯрзехн, тангдилу хоҷапараст, ки алфози кабеҳ бар забону дилҳои торик доранд, магар метавон бо ин теъдод сари мизи музокирот нишаст? Ҳеҷ гоҳ! Ҳарчанд ин теъдод ҳудро олиму орифи исломӣ мепиндоранд, аммо дар асл рафтору гуфтор, муомилаву муносибати зишти эшон нишонгари он аст, ки ин теъдод бозичаи дасти бегонагонанд.

Ин теъдод аз ҳилагару маккор магар фаромӯш кардаанд, ки замоне маҳз ҳамин тирасарон бо тире тӯпи бегонагон ҳонаи тоҷик сӯхтаву садҳо ҷавонмардонии тоҷикро ба ҳалокат расонида, садҳои дигарро бегона дар ватану дур аз ватан гардонида буд. Агар Сарвари давлат нақшаи сулҳ тарҳрезӣ намекарданд, яқин буд, ки ин тирасарон имрӯз дар ҳайати ДИИШ-у “Толибон”майдонтозӣ доштанд.Роҳбарони нахзат бо дастури хоҷагонашон хоҳанд аз ҳузури гурезаҳои тоҷик дар Афғонистон суиистифода кунанд, аммо бозгашти дастаҷамъонаи гурезаҳои тоҷик, ки бо ибтикор ва ташаббуси Пешвои миллат сурат гирифт, аҳдофу мақсадҳои шуми муҳолифони ҷангчӯ ба бод дод.

Муҳолифон неруи кавӣ дорад?

Як тан аз узви муҳолифин Шохнаими Карим (Кузов) дар сухбат бо як нафар аз собик нахзатиҳои ба ватанбаргашта изҳор доштааст, ки “Онҳо неруи кавӣ доранд ва танҳо дар ҳолати зарурат метавонанд ҳукумати Тоҷикистонро водор ба музокирот кунанд.” Аз ҷунин тарзи гуфтори нахзатии ҳуношом ҷун оина рӯшан мегардад, ки ин теъдод аз ҳуни инсонӣ сернашуда хоҳони дигарбора ба ҳоку ҳун кашидани Тоҷикистони бихиштосоянд.

Аммо гофил аз як чизанд: бо ҳамон шеваи хуношомӣ дар хуни ҳудашон ғалтон хоханд гашт. Зеро ҳар кӣ рӯи раҳи дигарон ҷоҳ мекобад, ногузир худ рӯзе не рӯзе ба ҷоҳи кандааш сарозер меафтад. Ин гуфтаҳо на пешбиниву пешгӯӣ, балки аз таҷрибаи талҳи гузашта ҳосил шудааст, ки бадҳоҳи қасон асло ба мақсад нарасад...

Шояд Шохнаиму дигар аз роҳбарони нахзату ҷонибдоронашон, ки дар маҷмӯъ ҳамагӣ 10-12 нафаранд, ба ғурӯҳҳои таҳрибқори дар Афғонистонбуда – “Толибон”-у бо ном ҷангандаҳои Давлати исломӣ тақя доранд?! Бале, дар ин гуфтаҳо ҳеҷ ҷоӣ шакку тардид нест, зеро ин теъдод аз худхӯрдаҳои худро опозитсияълонқарда, ки зери домони хоҷагони ғарбиву шарқашон панаҳ мебаранд, чузъе аз Давлати исломиву “Толибон”-анд. Дар маҷмӯъ, ҳар созмону ҳизбу ҳаракатҳои исломии тундраве, ки дар ҷаҳон арзи ҳастӣ доранд, хоҳуноҳох аз ДОИШ пуштибонӣ мекунанд.

Тири Бен Лодин ҳок хӯрд

Чанд сол пеш ҷиҳати иштирок дар яке аз конфронсҳо, ки мавзӯи терроризми ҷаҳонӣ матраҳ буд, сафари Покистон доштам. Баъд аз анҷоми конфронс, як нафар аз таҳлилқари покистонӣ(бо дарҳости ӯ аз ифшои ному насабааш худдорӣ мекунам), ки аз масоили сиёсии Тоҷикистон ва ғарбӣҳои ҳизби нахзати исломӣ хуб оғаҳ буд, дар суҳбати ҳосса ғакти ҳеле аҷиборо бароям қисса қард: ба андешаи ӯ, нақшаи сохтори Давлати исломӣ ҳанӯз солҳои қаблӣ дар Покистон бо пешниҳоду тавсияи Усома бинни Лодин тарҳрезӣ гашта буд ва мебоист маркази будубоши ин давлати сияҳқор на дар Сурия, балки дар Бадахшони Тоҷикистону Афғонистонрӯйи қор меомад ва кишварҳои Афғонистону Покистон ва ҷинҳои уйғурӣ бунёдгузори Давлати исломиро кумаку дастқирӣ мекарданд. Вакте ҷанги шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон оғоз гашт, ақсар хуб оғаҳанд, ки дар минтақаи Вахшонзамин ҷангандаҳои Гулбиддини Хикматиёрҳамроҳ бо муздуронашон Ҷумъаи Намангонӣ ва Тоҳир Юлдошев (шаҳрвандони Ёзбекистон) роҳбалладу фармондеҳи муҳолиқин буданд, ки ҳамаро саросар аз дами тег мегузарониданд. Ҳатто дар он замон нақшаи ҷой додани ғурезаҳои тоҷик дар қаламрави Афғонистон ва ҳамҷун сипари зинда мавриди истифода қарор додани онҳо миёни сарони нахзати исломии Тоҷикистон ва Афғонистону намояндаи Усома тарҳрезӣ шуда буд. Воқеаҳои баъдӣ тибқи сенарияи қаблан омодагаштаи нахзатиҳохо хоҷагонашон

амалӣ гашт: мардуми минтакаи Вахшонзамин дарёи Омуро убур карда, сарзамини Афғонистонро барои худ панохгоҳи беҳавф қарор доданд. Собик ғурезаҳо қисса мекунанд, ки роҳбарону ғайилоли нахзати исломии Тоҷикистонро намояндаҳои Ал-Қоида бо парчами ташиқоти террористӣ истиқбол гирифтанд. Баъдан машқу тамрини ҷангии таҳрибқори ҳизби нахзати исломии Тоҷикистон дар лагерҳои ҷангии Покистон оғоз гашт.

Дар анҷоми ғуфтор таҳлилгари покистонӣ шукрона қард, ки бо ибтиқор ва ташаббуси Роҳбари давлати тоҷикон Созишномаи умумии истиққори сулҳ ва ризоияти миллий дар Тоҷикистон ба имзо расиду ҳадафҳои олуа бо ғарази ХНИ ва хоҷагонашро барбод дод.

Бале, метавон ба ин ғуфтаҳои таҳлилгари покистонӣ розӣ шуд. Зеро харҷанд муҳолифин ҳудро як ҷониби сулҳ ба ҷаҳониён муаррифи қарда буданд, аммо пайваста аз хоҷагонашон, ки дар сар андешаву афқори таъсису ташиқи Давлати исломиро доштанд, дастуру супоришу пулу мол мегирифтанд ва мақсад доштанд то базаву заминаи мустаҳками таъсиси Давлати исломиро дар қаламрави Тоҷикистону Афғонистон роҳандозӣ кунанд. Воқеан ҳам, муҳолифони ношукру носипос замони барқарории сулҳу оштии нуқоби сулҳ бар рӯй доштанд ва аз ҳаракату рафтору ғуфторашон яқин маълум буд, ки ин тоифа аз бадандеш ҳайрҳои миллиату кишвар нестанд.

Меғӯянд, ки забони дузду ғар дароз аст. Қабириву ҷанд нафарак аз пайравонаш шабақаҳои иҷтимоӣ, баҳусус Фейсбук ва сомонаҳои бадбуяшонро ба минбари игвою дасиса ва тасқини қалбҳояшон табдил дода, рӯз то беғох амсоли сағҳои дайдуу ғургони ғурусна фарёду уллос меқашанд. Бале, уллосу фарёди онҳо аз тарси ҷон асту бас!

Дар анҷоми ғуфтор, дубора рӯҷӯ мекунам ба ғуфтаҳои таҳлилгари покистонӣ: Нахзатиho чузъе аз қаноти ДИИШ-анд. Пас, агар ҷунин аст, метавон ба пешниҳоди Абдулло Раҳнамо роҷеъ ба таъсиси платформа ҷихати мубориза бо падидаи ифротгаройӣ розӣ шуд. Бовар дорам, ки садои муштарақи ҳар шаҳси ҳайрҳору ватандӯст ҳар ғуна мақсаду нияти нопоки бадҳоҳонро ҳадафи ҳок ҳоҳад қард.

Зубайри Баҳтовар,

тахлилгар

бознашр аз рӯзномаи “Тоҷикистон”